

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Δεκεμβρίου 2016 η Guccio Gucci SpA κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 11 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-461/15: Guccio Gucci SpA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-675/16 P)

(2017/C 144/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Guccio Gucci SpA (εκπρόσωποι: V. Volpi, P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης· Guess? IP Holder LP

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας·
- να καταδικάσει τη Guess στα δικαστικά έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1. Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης η Guccio Gucci S.p.A. (στο εξής: Gucci ή ανααιρεσείουσα) ζητεί από το Δικαστήριο να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα), στην υπόθεση T-461/15 (στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), κατά το μέρος της που το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της Gucci κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 27ης Μαΐου 2015, στην υπόθεση R 2049/2014-44, με την οποία το ως άνω τμήμα προσφυγών δέχθηκε την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 31ης Ιουλίου 2014, η οποία είχε απορρίψει την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας της υπ' αριθμ. 5538012 καταχωρίσεως (EE), για τις κλάσεις 3, 9, 14, 16, 18, 25 και 35 (στο εξής: αμφισβητούμενο σήμα), στο όνομα της Guess? IP Holder L.P. (στο εξής: Guess).
2. Με την παρούσα αίτηση αναίρεσης προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι οι λόγοι ακυρώσεως που θεσπίζονται στα άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ως είχε αρχικώς (στο εξής: κανονισμός για το κοινοτικό σήμα), δεν έχουν εφαρμογή στο αμφισβητούμενο σήμα. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σαφώς σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών ή των αποδεικτικών στοιχείων κατά την εκτίμηση περί της ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων και, ως εκ τούτου, εσφαλμένως εφάρμοσε τα άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα. Επίσης, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση.
3. Το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε την ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων στηριζόμενο στην παραδοχή ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα αντιληφθεί στο [αμφισβητούμενο] σήμα το κεφαλαίο γράμμα «G», το οποίο αναπαριστούσαν τα προγενέστερα σήματα, ως αφηρημένο διακοσμητικό στοιχείο. Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της γραφιστικής μορφής του σημείου και του ότι τα στοιχεία του ενώνονται ή αλληλοσυμπληρώνονται, θα μπορούσαν αυτά να γίνουν αντιληπτά ως καλλιτεχνική απεικόνιση γραμμάτων, όπως το κεφαλαίο γράμμα «X» ή το γράμμα «e», και ως συνδυασμός ψηφίων και γραμμάτων, όπως το ψηφίο «3» και το γράμμα «e» (βλ., συναφώς, σκέψη 30 της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης). Η παραδοχή αυτή αποτελεί το κρίσιμο στοιχείο της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασης, βάσει της οποίας το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε οποιαδήποτε ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

4. Ωστόσο, η ως άνω παραδοχή είναι προδήλως εσφαλμένη. Τούτο καταδεικνύεται από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν στην υπόθεση από τα οποία καθίσταται φανερό ότι το ενδιαφερόμενο κοινό όντως διακρίνει το κεφαλαίο γράμμα «G» στο αμφισβητούμενο σήμα, σύμφωνα με τα αποτελέσματα έρευνας που προσκόμισε η Gucci για το πώς αντιλαμβάνεται το κοινό το επίμαχο σήμα. Αυτή η προφανής παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών ή των αποδεικτικών στοιχείων επηρέασε την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά την αίτηση καταχώρισης της Gucci: εάν το Γενικό Δικαστήριο γνώριζε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό –ή τουλάχιστον ένα μέρος του– αντιλαμβάνεται το αμφισβητούμενο σήμα ως συνδυασμό των κεφαλαίων γραμμάτων «G», δεν θα απέκλειε την ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και, συνεπώς, τη δυνατότητα εφαρμογής των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 8, παράγραφος 5, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Αναίρεση που άσκησε στις 29 Δεκεμβρίου 2016 η Monster Energy Company κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 20 Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-407/15, Monster Energy Company κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-678/16 P)

(2017/C 144/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Monster Energy Company (εκπρόσωπος: P. Brownlow, Solicitor)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση T-407/15·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών της 4ης Μαΐου 2015 στην υπόθεση R 1028/2014-5·
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 21ης Φεβρουαρίου 2014 επί της ανακοπής υπ' αριθ. 2 178567·
- να απορρίψει το σήμα κατά του οποίου ασκήθηκε η ανακοπή για όλα τα προϊόντα των κλάσεων 29, 30 και 33·
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ λόγω της προσεγγίσεως που αυτό ακολούθησε όσον αφορά την εκτίμηση των κυρίαρχων ή/και διακριτικών στοιχείων ενός σύνθετου σήματος και όσον αφορά τη βαρύτητα που θα πρέπει να δοθεί στα προαναφερθέντα στοιχεία ενός σύνθετου σήματος. Εάν είχε ακολουθηθεί ορθή προσέγγιση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου, το τελευταίο θα είχε καταλήξει στη διαπίστωση ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του σήματος κατά του οποίου ασκήθηκε η ανακοπή και του προγενέστερου σήματος.

Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 λόγω της προσεγγίσεως που αυτό ακολούθησε όσον αφορά την εκτίμηση των κυρίαρχων ή/και διακριτικών στοιχείων ενός σύνθετου σήματος και όσον αφορά τη βαρύτητα που θα πρέπει να δοθεί στα προαναφερθέντα στοιχεία ενός σύνθετου σήματος.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).